

Forslag ved anden Behandling, men vi har, for at gøre Tanken klarere, her ved vore Ændringsforslag til tredje Behandling tilføjet bestemte Beløb: 540 Kr., 360 Kr. eller 240 Kr. årlig, og medens vi i vore Forslag ved anden Behandling begrænsede Overgangsperioden til 5 Aar, har vi nu anbefalet, at der ikke sættes en bestemt Grænse, men at dette skulde være overladt til Rettens eller, som det nu i Fremtiden skal hedde, Raadets Skøn.

Jeg føler mig overbevist om, at hvis man fra det højtærede Flertals Side havde kunnet bekvemme sig til at optage en Forhandling ogsaa med andre, vilde der have været et tilfredsstillende Grundlag i de Ændringsforslag, vi her har stillet i den begrænsede Skikkelse, hvor de ikke optager noget af de vanskelige Spørgsmaal, som jeg indrømmer kunde findes i vore Ændringsforslag ved anden Behandling. Dette er imidlertid ikke sket. Jeg kan derfor kun anbefale ærede Medlemmer af Tinget, der ikke føler sig afgørende bundet ved Udvalgsflertallets Indstilling, at stemme for de fra vor Side stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (Kr. Kristensen): Ja, det kan jo ikke nægtes, at Lovforslaget ved anden Behandling har faaet en Form, som ikke just kan kaldes særlig vellykket; og den rent formelle Side af Sagen er ikke særlig godt i Orden. Men ogsaa hvad det reelle i Sagen angaar, har Lovforslaget ved Sagens anden Behandling faaet en saadan Form, at vi fra vor Side ikke finder os tilfredsstillet derved. Det kunde jo derfor have ligget nær for os til tredje Behandling at stille et Ændringsforslag sigtende til at faa vor Tanke prøvet endnu en Gang. Det har vi imidlertid ikke gjort ud fra den Betragtning, at der i Øjeblikket ikke var særlig stor Mulighed for at gøre vore Synspunkter gældende. Derimod kan vi naturligvis ikke have noget imod at gaa med til de Ændringsforslag, der er stillet fra konservativ Side, og som gaar ud paa at bringe det rent formelle i Orden. Vi kan altsaa godt stemme for de af det ærede Medlem Hr. Johannes Lou anbefalede Ændringsforslag.

Med Hensyn til de af det ærede Medlem Hr. P. Munch stillede Ændringsforslag har vi nu paa ny faaet forklaret deres Fortrinlighed, uden at Tingets Medlemmer — jeg i alt Fald ikke — er blevet klar over, at de skulde være saa langt fortrinligere end de fra anden Side stillede. Een Ting er der i alt Fald ved de af det radikale Parti stillede Ændringsforslag, som bevirker, at vi ikke kan tiltræde dem, nemlig at der ikke, hvis

de vedtages, vil blive Tale om nogen som helst Besparelse af nævneværdig Betydning. Efter de Udtalelser, vi har hørt fra radikal Side — navnlig har de Radikales finansielle Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rode, ved Finanslovforslagets første Behandling ret stærkt understreget, at ogsaa med Hensyn til den sociale Lovgivning skulde Parikronen respekteres —, skulde man dog have troet, at man i nogen Maade kunde have faaet Hjælp ogsaa fra den Side for at faa Parikronen respekteret. De Ændringsforslag; det ærede Medlem Hr. P. Munch nu anbefaler, gaar imidlertid ud paa noget helt andet, efter deres Vedtagelse vil der ingen Besparelse blive. Og naar det ærede Medlem klager over, at vi fra Flertallets Side ikke har vist Forhandlingsvillighed, synes jeg ikke, der er nogen som helst Grund for det ærede Medlem til at beklage sig i saa Henseende. Vi har Gang efter Gang sagt til det ærede Medlem, at naar man vilde gaa ind paa Tanken om at faa Kronens forøgede Købeevne respekteret, kunde vi godt handle om Enkeltheder, men vi har ikke kunnet faa noget Tilsagn fra den Side. Jeg synes derfor ikke, det ærede Medlem har Ret til at bebrejde Flertallet Mangel paa Forhandlingsvillighed.

Maa jeg endvidere nævne, at jeg i adskillige radikale Blade har set, at man har skrevet, at den højtærede Sundhedsminister havde Forpligtelse til at bringe Orden i Forholdene, Forpligtelse til at tage en Forhandling op for at finde en endelig Ordning, vi kunde samles om, Forpligtelse til at overveje, hvad der kunde gøres for at bringe Orden i det Kaos, der blev i Lovforslaget ved anden Behandling. Det forekommer mig imidlertid, at hverken Ministeriet eller Partiet har nogen som helst Forpligtelse til at raade Bod paa de Urimeligheder, man fra anden Side har begaaet. For øvrigt vilde det vist ogsaa være en ret uoverkommelig Opgave at tage sig paa, saa jeg synes ikke, der er nogen som helst Grund til at rette Bebrejdelser hverken mod den højtærede Sundhedsminister eller Partiet Venstre af den Grund.

Jeg skal for øvrigt slet ikke komme ind paa en Omtale af Sagen; den har været drøftet udførligt gentagne Gange, og jeg finder ingen Grund til at forlænge Forhandlingen. Jeg skal indskrænke mig til at anbefale at stemme for de af de Konservative stillede Ændringsforslag, der, saa vidt jeg har forstaaet, kun har det ene Formaal at bringe Orden og Sammenhæng i Lovforslaget, og at stemme imod